

KANDIDATENS NAVN: Tom Olaf Josephsen

E-POST: sokneprest2@kirken.notteroy.no

MOBILNR: 91 36 14 57

SPØRSMÅL TIL UTDYPING :

1. Gudstjenestelivet er i støpeskjeen og enkelte menigheter også i vårt bispedømme er med i forsøksordningen med nye reformer. Hva er viktig for deg å få fram i arbeidet med denne reformen?
 2. Hvordan vil du at kirken skal håndtere de endringer i samlivsformer som vi møter i vårt samfunn?
 3. Kirken lever lokalt, sies det. Hva er for deg viktig å gjøre for å styrke og stimulere menighetene lokalt ?
 4. Den norske kirke skal finne fram til nye former for samarbeid med staten – hva vil du legge vekt på i utformingen av dette samarbeidet ?
-

1.

Nøtterøy sokn, som er et av de tre soknene jeg jobber i, har vært forsøksokn med den nye liturgien for hovedgudstjeneste og dåp. Dette har vært morsomt og inspirerende.

Slik jeg ser det, er det viktigste ved en liturgireform at den er en vesentlig del av kirkens stadige arbeid for å være og oppleves åpen. Det er viktig at hvert kirkemedlem som kommer til gudstjeneste, kjenner seg velkommen, ønsket, inkludert, tatt på alvor - med hele seg og hele sitt liv. Til dette hører at døpte kjenner seg tatt på alvor som kristne. Liturgien må gi resonans i deres eget liv. Et liturgisk språk og en form som flest mulig av våre medlemmer kan identifisere seg med, er derfor viktig.

Når kirkens liturgi med Ord og sakrament aktiveres, er Kristus virkelig til stede. Slik er gudstjeneste et reelt møte med Kristus. Økt bevissthet om det, mener jeg det er svært viktig at liturgireformen virker til.

Jeg synes det er mye flott i foreliggende liturgiforslag, men er betenkt over forslaget om at lokale gudstjenesteutvalg skal sette sammen en lokal ordning for hovedgudstjenesten. Farene jeg ser med det, er at kantorers og presters kompetanse ikke tillegges tilstrekkelig vekt – samt at hovedgudstjenestene blir så forskjellige fra sokn til sokn, at den kun er gjenkjennelig for dem som deltar ofte i soknets gudstjeneste.

2.

Jeg støttet "Lov om registrert partnerskap av 1993" og var glad for vedtaket i Kirkemøtesak 7/07 "Tilsetjing og vigsling i Den norske kyrkja av homofile i partnerskap. Konsekvensar av fråsegna frå Lærenemnda 2006" som ga personer som hadde inngått offentlig registrert partnerskap mulighet til å inneha vigslende stillinger i Den norske kirke. Jeg mente da at personer som hadde inngått registrert partnerskap burde kunne inneha alle typer kirkelige stillinger i alle bispedømmer – uavhengig av biskopens syn.

Senere har Stortinget vedtatt endring av "Lov om ekteskap av 1991" til også å gjelde for personer av samme kjønn. Loven ble gjort gjeldende fra 1. januar 2009 og erstatter "Lov om registrert

partnerskap av 1993". Jeg vil nå gå inn for at personer av samme kjønn som har inngått registret partnerskap eller inngått ekteskap skal kunne inneha alle typer stillinger i Den norske kirke. I tillegg vil jeg gå inn for at Den norske kirke utarbeider en liturgi for ekteskapsinngåelse mellom personer av samme kjønn – slik at personer av samme kjønn som inngår ekteskap også kan få kirkelig ekteskapsinngåelse, forbønn og velsignelse. Jeg mener videre at det må være frivillig for prester å utføre slik seremoni.

3.

I denne sammenheng må svaret dreie som om hva bispedømmerådet og Kirkemøtet kan gjøre for å styrke og stimulere kirken lokalt.

Kirken lever der Ord og sakrament deles. Kirkens sentrale organer må derfor sikre tjenesten med Ord og sakrament. Bispedømmerådet og Kirkemøtet må gjøre tiltak for å rekruttere til prestedtjeneste. Disse to organer må jobbe for at prestedtjenesten blir mer attraktiv – både arbeidsmessig og lønnsmessig. Dette er helt nødvendig for at dagens prester vil fortsette i prestillinger og for at unge vil velge presteyrket. Det er i dag ikke tilfredsstillende samsvar mellom prestenes svært krevende arbeidsoppgaver, store arbeidsmengde og lønnsnivået. Generelt mener jeg det er en viktig oppgave for sentrale organer å jobbe for god bemanning og god økonomi i de lokale sokn.

Dernest mener jeg at bispedømmerådet må ha en større nærhet til menighetsrådene i bispedømmet, enn slik det er i dag. Den formelle tjenestevei er for lang og tung – flere uformelle kontaktpunkter mellom bispedømmeråd og menighetsråd tror jeg vil inspirere og stimulere. Det vil gi bispedømmerådet mulighet til å lytte til menighetsrådene, kartlegge menighetenes behov og slik få viktige innspill til hvordan bispedømmerådet kan jobbe for det enkelte sokn innover i kirkens organer og administrasjon.

4.

Som fremtidig modell for / organisering av Den norske kirke, støtter jeg forslaget som Gjønnesutvalgets utredning (NOU 2006: 2) kaller "Lovforankret folkekirke" med selvstendig ansvar for alle saker som har med kirkens tro og virksomhet å gjøre og der også proster og biskoper utnevnes av kirkens egne organer. Denne fremtidige kirke mener jeg bør finansieres med offentlige midler via livsytelsesavgift. Jeg vil gå inn for at prester beholder bispedømmerådet som arbeidsgiver. Skal det være én arbeidsgiver i Den norske kirke, bør det etter min mening være bispedømmerådet.

Jeg støtter St.meld. nr.17 (2007-2008) når den understreker nødvendigheten av å styrke demokratiet i kirken for å sikre at Den norske kirke videreføres som en åpen og inkluderende folkekirke som rommer en forsvarlig bredde av ulike teologiske oppfatninger og ulike grader av religiøst engasjement.